

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPL.140.30.2017.ML

Warszawa, 14 czerwca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec poselskiego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa
oraz o zmianie niektórych innych ustaw
(druk nr 1295).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Finansów do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

Stanowisko Rządu
wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa
oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 1295)

I. Przedmiot projektu ustawy i istota projektowanych zmian

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 1295) przewiduje zmiany w następujących ustawach:

- ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. z 2018 r. poz. 228),
- ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1410),
- ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1918, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821),
- ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892),
- ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2157, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336),

- ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.).

Poselski projekt zakłada wprowadzenie jednego uniwersalnego terminu na rozliczenie podatków i składek na ubezpieczenie społeczne, tzw. „dnia podatkowego”, w ostatnim dniu następnego miesiąca.

U podstaw potrzeby uchwalenia przedmiotowej ustawy projektodawcy wskazują uproszczenie przepisów oraz powstanie oszczędności po stronie firm i urzędów. Według projektodawców, przesunięcie terminów podatkowych na koniec miesiąca pozwoli firmom zyskać więcej czasu na zebranie potrzebnej dokumentacji oraz uniknąć konieczności składania korekt deklaracji. Taka zmiana powinna - zdaniem projektodawców - ostatecznie wpłynąć pozytywnie na płynność finansową firm. Z kolei, korzyści po stronie administracji projektodawcy upatrują w poprawie prawidłowości rozliczeń dokonywanych przez firmy oraz szansie na wygenerowanie oszczędności w funkcjonowaniu urzędów. Projektodawcy stoją na stanowisku, że w początkowym okresie projektowana zmiana spowoduje nieznaczne przesunięcie w czasie wpływów budżetowych, ale w dłuższej perspektywie będzie ona neutralna dla budżetu.

II. Uwagi ogólne do projektu ustawy

- 1) Poparcia wymaga cel postulowanej ustawy, tj. uproszczenie systemu podatkowego. Treść uzasadnienia poselskiego projektu jednoznacznie wskazuje, że taka właśnie jest intencja wprowadzenia jednego dnia podatkowego dla wszystkich rozliczeń podatkowych. Intencja ta nie została jednak dostatecznie uzasadniona od strony praktycznej i merytorycznej. Także przywoływane przykłady jako wzorzec rozwiązania obowiązującego w innych państwach (Irlandia, Niemcy) nie odnoszą się do ostatniego dnia następnego miesiąca. Przed zastosowaniem rozwiązań występujących w innych krajach należałoby ustalić, czy rozwiązania te dają się zastosować w polskim systemie prawnym oraz, czy są oparte o przesłanki merytoryczne. Wydaje się, że zaproponowane rozwiązanie nie jest zgodne z tymi zasadami, gdyż nosi cechy dowolności, a – jak orzekł Trybunał Konstytucyjny – dowolność i przypadkowość wprowadzanych w życie przepisów prawnych jest złamaniem zasady poprawnej legislacji (wyrok z dnia 23 października 2007 r., P 28/07).

Należy mieć na uwadze, że obecnie obowiązujące terminy składania deklaracji podatkowych i wpłaty podatków mają uzasadnienie zarówno dla podatników jak i dla administracji skarbowej. Zapewniają one równomierny rozkład pracy po obu stronach oraz stałe i równomierne przychody budżetowe oraz równomierność wydatków na spłatę zobowiązań publicznoprawnych przez przedsiębiorców.

Z punktu widzenia wpływów budżetowych wybór jednego terminu płatności podatków na ostatni dzień miesiąca nie wydaje się fortunny. Wprowadzenie jednego terminu dla wpłat zobowiązań podatkowych przypadającego na ostatni dzień miesiąca następującego po miesiącu, za który dokonywane jest rozliczenie, miałoby istotny wpływ na uruchamianie środków z budżetu państwa na wydatki budżetowe. Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz Fundusz Emerytalno-Rentowy są zasilane wpływami z wpłacanych składek przez ubezpieczonych oraz dotacją z budżetu państwa. Przesunięcie terminów wpłacanych składek przez ubezpieczonych rolników do KRUS-u (ok. 350 mln zł) aż o kwartał budzi więc zastrzeżenia. Przesunięcie terminu płatności składek przez ubezpieczonych spowodowałoby także przyspieszenie uruchomienia środków z dotacji celowej z budżetu państwa, co w konsekwencji wpłynęłoby na zwiększenie kosztów ponoszonych przez Skarb Państwa w celu zapewnienia środków na sfinansowanie wydatków.

Z kolei, zmiana terminu wpływu środków z podatków, m. in. VAT, największego strumienia przychodów budżetu, na ostatni dzień miesiąca miałaby wpływ na planowanie i wykonanie kwot dochodów na przełomie roku budżetowego, co z kolei miałoby istotny wpływ na wskaźnik wykonania deficytu budżetu państwa w danym roku budżetowym. Zgodnie z ustawą budżetową deficyt budżetu państwa ustala się na dzień 31 grudnia danego roku.

Duża część wydatków realizowanych przez dysponentów środków budżetowych uruchamiana jest z budżetu państwa w ostatnich dniach danego miesiąca. Zatem, wpływy podatkowe realizowane równomiernie w trakcie miesiąca w największym wymiarze pozwalają na realizację tych wydatków bez konieczności ponoszenia zbędnych kosztów w celu zapewnienia środków na sfinansowanie tych wydatków.

Jeżeli podatnik spóźniłby się z płatnością podatku VAT chociaż o jeden dzień, to ucierpiałyby na tym dochody budżetu w roku wprowadzenia proponowanego rozwiązania. Przy założeniu, że 10% podatników spóźniłoby się z płatnością chociaż o 1 dzień, ujemne skutki dla budżetu (w roku wprowadzenia rozwiązania) wyniosłyby ok. 2 mld zł. (dochody te stałyby się dochodem kolejnego roku budżetowego).

W przypadku podatku akcyzowego występują również wstępne wpłaty akcyzy za okresy dzienne. Wpłaty dzienne stanowią zaliczkę na akcyzę i są dokonywane nie później niż 25. dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy - po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

Zasadniczym celem obowiązującego obecnie systemu wpłat dziennych jest równomierne zasilanie budżetu państwa. Projektowany art. 23 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym - co do zasady - likwiduje instytucję wpłat dziennych. W przepisie tym przewidziano, że wstępnych wpłat akcyzy za okresyienne, dokonuje się nie później niż ostatniego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe. W konsekwencji tego wpłata dzienna następowałaby w terminie na złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracji podatkowych według ustalonego wzoru oraz rozliczenie akcyzy za miesięczne okresy rozliczeniowe, co podważałoby sens istnienia tej instytucji.

Ponadto, konstrukcja projektowanego art. 23 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym powoduje negatywne skutki dla podatnika z uwagi na możliwość skrócenia terminu dokonywania wpłaty dziennej np. w przypadku, gdy obowiązek podatkowy powstał 29 stycznia, obecnie podatnik ma 25 dni na dokonanie wpłaty dziennej, zgodnie zaś z projektowanym przepisem będzie miał 2 dni, czyli do końca miesiąca tj. 31 stycznia.

W wyniku przesunięcia w czasie wpływów do budżetu państwa z tytułu podatku akcyzowego na skutek zmiany terminu na dokonanie wpłat dziennych na rachunek właściwego urzędu skarbowego, na złożenie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracji podatkowych według ustalonego wzoru oraz rozliczenie akcyzy za miesięczne okresy rozliczeniowe, wpływy te w roku wejścia w życie projektowanej ustawy byłyby niższe o około 1,1 mld zł.

Proponowane zmiany miałyby istotnie negatywny wpływ na proces zarządzania płynnością budżetu państwa i długiem Skarbu Państwa.

Zarządzanie płynnością budżetu państwa służy zapewnieniu, że w każdym dniu na rachunkach budżetu państwa występują środki pozwalające na terminową realizację budżetu. Odbywa się to w warunkach niepewności dotyczącej zarówno zmiennych budżetowych (w szczególności w zakresie wielkości wpływów po stronie dochodowej w poszczególnych dniach) jak i rynkowej (brakujące środki są pozyskiwane poprzez zaciąganie długu Skarbu Państwa – instrumenty, terminy, kwoty i koszt zależą od zmiennych warunków panujących na rynkach finansowych). Jednocześnie z utrzymywaniem wolnych środków wiąże się koszt (ponieważ oprocentowanie lokat jest niższe niż koszt zaciągniętego długu).

Z tego względu ujednolicenie terminu wpływu dochodów podatkowych wraz z jednoczesnym przesunięciem go na ostatni dzień miesiąca znacząco zwiększałoby zmienność stanu środków na rachunkach budżetowych, a tym samym powodowałoby konieczność utrzymywania rezerwy gotówkowej w większej kwocie. Skutkiem tego byłby znaczący wzrost wielkości długu publicznego i kosztów jego obsługi.

Wyznaczając dzień płatności na ostatni dzień miesiąca, projektodawcy nie biorą pod uwagę, że na 25. dzień miesiąca ustalone są terminy płatności odsetek, a tym samym również spłata kwoty głównej zobowiązań, od większości wyemitowanych hurtowych obligacji skarbowych (aktualnie wyjątek dotyczy tylko jednej serii dla której termin ten ustalony jest na 23, w 2016 r. dodatkowo dla jednej na 24). Poniżej zestawienie regularnych płatności (bez przedterminowego odkupu na przetargach zamiany) z tytułu obsługi obligacji hurtowych w 2016 r. (koszty z tytułu odsetek i dyskonta oraz rozchody z tytułu wykupu kwoty głównej).

mln PLN	koszty	rozchody	razem
Pn 25-styczeń 2016	1.944	12.591	14.535
Pn 25-kwiecień 2016	3.963	12.395	16.358
Pn 25-lipiec 2016	5.100	9.358	14.458
Śr 24-sierpień 2016	185	4.620	4.805
Cz 25-sierpień 2016	117		117
Pt 23-wrzesień 2016	1.295		1.295
Wt 25-październik 2016	6.051	15.069	21.119
Pt 25-listopad 2016	40		40

Dodatkowym czynnikiem mogącym mieć negatywny wpływ na koszty zarządzania płynnością jest ryzyko wystąpienia konieczności zaciągnięcia dodatkowych zobowiązań przez Skarb Państwa w ostatnim dniu roboczym roku. Występująca w tym dniu niepewność co do rzeczywistej kwoty wpływów z tytułu dochodów podatkowych, a tym samym co do wysokości stanu środków na rachunku budżetu państwa, w połączeniu ze specyficznie niską płynnością na rynkach finansowych może postawić Skarb Państwa w sytuacji, której efektem byłaby konieczność zaciągnięcia dodatkowych zobowiązań na niekorzystnych warunkach. Próba zniwelowania ryzyka związanego z niedoborem środków na rachunku prowadziłaby do wzrostu zarówno kosztów jak i nominalu obsługiwanego zadłużenia na koniec roku. Z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że dokonywanie tego rodzaju operacji miałoby również wpływ na pogorszenie

postrzegania wiarygodności Polski jako emitenta, co mogłoby się przyczynić do dodatkowego zwiększenia kosztów obsługi długu publicznego w związku ze wzrostem premii za ryzyko zawartej w rentownościach skarbowych papierów wartościowych.

Niezależnie od powyższych argumentów wskazujących na negatywny wpływ projektowanego rozwiązania m.in. na wielkość długu publicznego i kosztów jego obsługi oraz zarządzanie płynnością budżetu, wskazać należy, że w konsekwencji przyjęcia „dnia podatkowego” w ostatnim dniu następnego miesiąca wielomiliardowe wpłaty podatków mogą wpłynąć do budżetu państwa w dniu ich zapłaty, bądź w następnym dniu roboczym ze względu na terminy sesji rozliczeniowych Krajowej Izby Rozliczeniowej. Ponadto, w przypadku gdy termin zapłaty podatku przypadałby na dzień wolny, oznaczałoby to faktyczne wpływy do budżetu państwa z tego tytułu w następnym miesiącu/roku. Takie rozwiązanie wprowadza realne zagrożenie przekroczenia poziomu deficytu budżetu państwa na koniec roku.

Z punktu widzenia realizacji budżetu państwa znacznie korzystniejsze, niż proponowane wyznaczenie „dnia podatkowego” na ostatni dzień następnego miesiąca, byłoby określenie ujednoliconego terminu dla wpłat zobowiązań podatkowych na termin około połowy miesiąca.

- 2) Mając na uwadze, że poselski projekt ustawy zakłada wprowadzenie jednego uniwersalnego terminu na rozliczenie podatków i składek na ubezpieczenie społeczne, tzw. „dnia podatkowego”, w ostatnim dniu następnego miesiąca, należy również pamiętać o obowiązku opłacania i rozliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, który wynika z ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt ustawy będzie więc dotyczył również tych osób i jednostek, do których zgodnie z art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana i rozliczana za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne.

W związku z powyższym poselski projekt ustawy zmienia zasady opłacania i rozliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, w stosunku do osób i jednostek wskazanych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do których będą miały zastosowanie przepisy o ubezpieczeniu społecznym.

3) Podkreślane w uzasadnieniu projektu oszczędności dla firm i urzędów są iluzoryczne. Kumulacja czynności finansowo-księgowych związanych z przygotowaniem i przetworzeniem danych oraz z wypełnieniem deklaracji podatkowych (przy ich niezmienionej liczbie) nie oznaczałaby oszczędności czasu i środków po stronie firm, gdyż dotąd rozłożone w czasie czynności musiałyby być wykonane w jednym terminie. Czas na wykonanie czynności przygotowawczych także skumulowałby się tuż przed „dniem podatkowym”. Sumaryczny czas poświęcany na wypełnienie, przesłanie deklaracji i inne czynności księgowe z tego wynikające – byłby taki sam, czyli koszty dla firm pozostałyby bez zmian. Natomiast nastąpiłoby spiętrzenie prac w działach finansowo-księgowych. Także w organach podatkowych można byłoby zaobserwować zjawisko kumulacji pracy. Dotąd rozłożone w czasie prace musiałyby być wykonane w jednym terminie, co mogłoby zmniejszyć efektywność pracy działów księgowych w firmach oraz urzędów i spowodować negatywny odbiór społeczny. Przypuszczalnie większość małych i średnich firm miałaby kłopot z dokonaniem jednego dnia tylu przelewów podatkowych obejmujących CIT, PIT, ZUS i VAT, ich formalnej wewnętrznej akceptacji, ich sprawdzenia merytorycznego oraz przygotowania odpowiednich deklaracji. Prawdopodobnie firmy oraz inni płatnicy podatków (np. notariusze) musiałyby przeszkolić personel w celu zwiększenia zakresu wykonywanych czynności po to, aby osoby dotychczas specjalizujące się w załatwianiu kwestii np. ZUS i PIT mogły pomóc także w kwestiach dotyczących VAT. Przed wprowadzeniem takiego rozwiązania należałoby zatem uzyskać jasne i przeważające stanowisko firm, że rozwiązanie to jest rzeczywiście potrzebne. Być może warto byłoby rozważyć publiczne konsultacje w celu upewnienia się, czy tego typu rozwiązania mogłyby pomóc w uproszczeniu systemu podatkowego.

Ponadto proponowane zmiany wiązałyby się z koniecznością dostosowania systemów informatycznych wykorzystywanych przez podatników oraz organy podatkowe. Generowałyby to koszty zarówno po stronie przedsiębiorców jak i administracji, natomiast oczekiwane korzyści nie wydają się równoważyć tych nakładów. Warto wspomnieć, że niektóre deklaracje (np. deklaracje dla podatku od wydobycia niektórych kopalin) obecnie składane są tylko w formie elektronicznej. Wdrożenie zaproponowanych zmian w systemach informatycznych wymagałoby pracochłonnej i kosztownej aktualizacji obowiązujących wzorów formularzy, przygotowania nowych wzorów elektronicznych deklaracji i zamówienia aktualizacji usług umożliwiających ich złożenie w tej formie.

Należy mieć na uwadze, że propozycja składania wszystkich deklaracji w jednym terminie spowodowałaby skumulowany wpływ dokumentów elektronicznych w krótkim przedziale czasowym, co stanowiłoby poważne zagrożenie dla wydajności systemów e-Deklaracje i e-Podatki. Wprowadzenie projektowanych terminów składania deklaracji wymusiłoby kosztowne zmiany związane z rozbudową infrastruktury systemów, w celu obsłużenia kilkudniowego szczytu składania tych dokumentów.

Pomimo rozwoju informatyzacji urzędów skarbowych oraz sukcesywnie wzrastającego poziomu rozwoju e-administracji publicznej w Polsce, wciąż duża liczba podatników korzysta z papierowej formy rozliczeń. Wprowadzenie tzw. „dnia podatkowego” spowodowałoby zatem bardzo duże obciążenie pracą urzędów skarbowych w czasie szczytu składania dokumentów. Powyższe wymagałoby znacznego zwiększenia liczby pracowników realizujących zadania związane m.in. z obsługą bezpośrednią, a czas załatwienia sprawy w siedzibie urzędu byłby wydłużony. Sytuacja taka mogłaby mieć negatywny wpływ na ocenę funkcjonowania urzędów skarbowych.

Odnosząc się do zmian zaproponowanych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych należy wskazać, że wszelkie zmiany dotyczące funkcjonowania systemów informatycznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - a takim jest zmiana terminów przekazywania deklaracji rozliczeniowych i płatności składek, wymaga dostosowania funkcjonalności tych systemów. Nie bez znaczenia pozostawałyby również koszty modyfikacji tych systemów. W chwili obecnej, ze względów operacyjnych dotyczących obciążenia systemów informatycznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zmiana taka jest niemożliwa do realizacji.

Wbrew twierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu o braku skutków finansowych projektu dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, przesunięcie terminów płatności podatków stanowiących dochody gmin, opóźniłoby ich otrzymywanie, co mogłoby negatywnie wpłynąć na płynność finansową tych jednostek. Ponadto zmiana terminu składania deklaracji

w zakresie tych podatków, oznaczałaby konieczność zapewnienia przez organy podatkowe zmienionych druków deklaracji w formie papierowej, co wiązałoby się z poniesieniem dodatkowych kosztów przez gminy. Projektowane ujednolicenie terminów wymagałoby również zmian w gminnych systemach informatycznych, w celu ich dostosowania na potrzeby poboru i egzekucji podatków.

Mając na uwadze fakt, że ustawa - wbrew twierdzeniu projektodawców - będzie rodziła skutki finansowe dla jednostek samorządu terytorialnego, należy wskazać na konieczność

przedłożenia projektu ustawy do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, stosownie do art. 34 ust. 3 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32).

Zauważyć należy, że w uzasadnieniu projektu brak jest odniesienia do opinii przedsiębiorców – czy obecna sytuacja przeszkadza, czy może ułatwia zarządzanie płynnością (przepływem pieniędzy). Skumulowanie wszystkich płatności wynikających z obciążeń podatkowych w jednym dniu może negatywnie wpłynąć na płynność przedsiębiorców, szczególnie tych którzy aktualnie mają problemy z bieżącą realizacją zobowiązań.

III. Uwagi szczegółowe do projektu ustawy

- 1) W odniesieniu do niektórych podatków zaproponowany w projekcie termin płatności jest niespójny z założeniem projektodawców. Dotyczy to podatku dochodowego od osób fizycznych opłacanego w formie karty podatkowej, gdzie nastąpiłoby przesunięcie terminu płatności podatku z 7 dnia miesiąca na ostatni dzień miesiąca, zaś za grudzień - z 28 grudnia roku podatkowego na 20 stycznia następnego roku podatkowego. Podobnie jest w przypadku ryczałtu od przychodów osób duchownych. Termin płatności tego podatku za czwarty kwartał uległby przesunięciu nie na dzień 28 grudnia roku podatkowego, lecz na 20 stycznia następnego roku podatkowego.
- 2) W art. 10 projektu, nowelizującym ustawę o podatku dochodowym do osób prawnych, w zmianie 1 w lit. c błędnie nadano nowe brzmienie ust. 1e w art. 25. Przepis ten nie wskazuje terminu wpłat zaliczek tylko termin złożenia urzędowi skarbowemu zawiadomienia o wyborze kwartalnej metody wpłat zaliczek.
- 3) Zmiany wprowadzane w przepisach o podatkach dochodowych mają charakter wybiórczy. Projektodawcy nie przewidzieli zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 9 projektu) w zakresie art. 42e ust. 4, art. 44 ust. 7, art. 44 ust. 7i pkt 1, które także określają termin wpłaty zaliczki na podatek, w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (art. 12 projektu) w zakresie art. 21 ust. 1g, art. 21 ust. 13 pkt 1, art. 32 ust. 3 czy w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 10 projektu) w zakresie art. 26 ust. 5. Zmian będą wymagać także przepisy, które weszły w życie po wniesieniu poselskiego projektu do łaski marszałkowskiej, a mianowicie art. 30g ust. 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czy art. 24b ust. 8 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Ponadto w treści niektórych zmienianych przepisów pominięto ich fragmenty (art. 9 projektu w zakresie art. 44 ust. 3a oraz art. 10 projektu w zakresie art. 26 ust. 3). Brzmienie niektórych zmienianych przepisów jest już inne – art. 10 projektu w zakresie art. 26 ust. 6.

- 4) W projekcie ustawy (art. 11) zaproponowano zmiany w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych, niemniej nie zaproponowano analogicznych zmian w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. 2018 r. poz. 644) mimo, że notariusz, jako płatnik podatku od spadków i darowizn na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 3 tej ustawy wykonuje obowiązki analogiczne do tych, które wykonuje działając jako płatnik podatku od czynności cywilnoprawnych. Ponadto, projektowana zmiana w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych polegająca na przesunięciu terminu płatności podatku i składania deklaracji, a w konsekwencji informacji, o których mowa w art. 10 ust. 3a pkt 3 tej ustawy dotyczy płatników (notariuszy), a nie jak wskazano dwukrotnie na wstępie uzasadnienia projektu małych przedsiębiorców. Obowiązek zapłaty tego podatku i złożenia deklaracji przez podatników jest określony w art. 10 ust. 1 tej ustawy, który nie jest przedmiotem projektowanych zmian.
- 5) W kontekście zawartej w uzasadnieniu tezy, że projekt dotyczy ujednolicenia terminu składania deklaracji podatkowych i wpłaty podatków, zauważyć należy, że w art. 15 projekt wprowadza zmiany dotyczące terminu sporządzenia i przekazania do właściwego organu miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w art. 89 ust. 5 i 11 ustawy o podatku akcyzowym oraz kwartalnego zestawienia wystawionych dokumentów dostawy. Należy stwierdzić, iż zarówno zestawienia oświadczeń jak i kwartalne zestawienia wystawionych dokumentów dostawy nie są deklaracjami podatkowymi, ani dokumentami koniecznymi do rozliczenia podatków.
- 6) Z treści projektu i uzasadnienia nie wynika, czy intencją projektodawcy jest ujednolicenie obowiązujących terminów zapłaty podatków: od nieruchomości, rolnego i leśnego dla wszystkich podatników, czy tylko dla prowadzących działalność gospodarczą. Przedstawiona w uzasadnieniu argumentacja dotyczy korzystnych skutków proponowanych regulacji dla firm, choć proponuje się ujednolicenie terminów płatności podatków również dla osób fizycznych. Projekt nie przewiduje jednak zmian w zakresie terminów płatności podatku rolnego i leśnego, obowiązujących osoby fizyczne.
- Należy także zauważyć, że podatki: od nieruchomości, rolny, leśny i od środków transportowych są podatkami rocznymi, płaconymi w ratach (w 2, 4 lub 12 – w zależności od podatku i od statusu podatnika). Wprowadzenie projektowanych zmian w trakcie roku podatkowego doprowadziłoby do zmiany terminów płatności niektórych rat podatków, co

znacznie skomplikowałoby ich pobór i egzekucję przez organ podatkowy. W konsekwencji wprowadzenia w trakcie roku podatkowego modyfikacji w zakresie terminu płatności podatków lokalnych dla osób fizycznych niezbędne byłoby dokonanie zmiany wydanych decyzji na te podatki, co generowałoby określone koszty.

Projektowana w trakcie roku podatkowego zmiana w zakresie terminów płatności podatków byłaby także kłopotliwa dla podatników, których zobowiązanie wynika nie z decyzji, lecz z deklaracji podatkowej, szczególnie zaś tych, którzy spóźniliby się z płatnością poszczególnych rat i zobowiązani byliby do naliczania odsetek za zwłokę.

Z uwagi na powyższe, wprowadzenie proponowanych zmian dotyczących terminów płatności tych podatków a także składania deklaracji podatkowych w trakcie roku podatkowego, nie jest zasadne. Odpowiednim terminem dla wprowadzenia tych zmian byłby 1 stycznia roku podatkowego.

- 7) W art. 1, 2, 3 i 15 projektu ustawy nie uwzględniono zmian dokonanych na mocy ustawy z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2024) oraz ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.).
- 8) Zakładane w projekcie ujednolicenie terminów na rozliczenie podatków nie ma charakteru kompleksowego. Poselski projekt nie zmienia terminów określonych w ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 246), ustawie o podatku tonażowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 381), ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165), która określa również wstępne płatności dzienne w podatku od gier, oraz ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 387), co w kontekście przyjętej przez projektodawców koncepcji nie wydaje się zabiegiem celowym.

IV. Konkluzja

Niezależnie od przedstawionych uwag o charakterze ogólnym i szczegółowym, należy docenić podjętą w poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 1295) próbę uproszczenia rozliczania danin publicznych przez przedsiębiorców. Mając to na uwadze, Rada Ministrów stoi na stanowisku, że kierunek proponowanych zmian zawartych w poselskim projekcie zasługuje na ogólne poparcie, ale wymaga dalszych prac w celu wypracowania optymalnego rozwiązania. W związku z powyższym, Rada Ministrów rekomenduje

kontynuowanie prac legislacyjnych nad projektem w komisji sejmowej, z zastrzeżeniem uwzględnienia w ich toku powyższych uwag.